

[Holstein.]

tionens Ondskab — ogsaa af alle de øvrige Tjenestemandsklassers Lønninger, og hvis den højtærede Finansminister endvidere havde faaet Held til at gennemføre, hvad han anstrengte sig for, den fuldstændige Ophævelse af den Neergaardske Formueskattelettelse og dermed en Tilbagevenden til Inflationstidens Form for Formuebeskatning?

Hvis det er denne Samling af politiske Resultater og opnaaede eller i hvert Fald tilstræbte Fremskridt fra det socialdemokratiske Statsstyres Side, som den højtærede Statsminister forleden i Handels- og Kontoristforeningen sigtede til, da han erklærede, at Socialdemokratiet og hans Regering havde Grund til at triumfere over Succes'erne og Fremgangen i deres politiske Værk, men at han dog var højsindet nok til ikke at være skadefro, saa er den højtærede Statsminister virkelig ikke alene en ædel og uegennyttig Sjæl, men ogsaa i Besiddelse af ikke ringe politisk Humor og Selvironi.

Kærnen og det springende Punkt i Landets nuværende og kommende økonomiske Situation er Valutaspørgsmaalet. Naturligvis kan dette Spørgsmaal ikke adskilles fra Finans- og Handels- og Skattepolitik, men disse Spørgsmaal er afledede i Forhold til Valutaspørgsmaalet. Naar der skal tages Stilling til Regeringens Krav om Forlængelse af den gældende Valutaordning, er det nødvendigt, dels til Belysning af Situationen i sig selv, dels til Belysning af, med hvilken Autoritet og Kompetence den højtærede Regering rejser dette Krav, at kaste Blikket tilbage over den forløbne Rigsdagssamlings valutapolitiske Foranstaltninger for derigennem at finde en Ledetraad for, baade hvad der bør tilstræbes, og hvad der bør undgaaes i Fremtiden.

Det vil erindres, at den højtærede Regering begyndte denne Rigsdagssamling med et krampagtigt, men kortvarigt Forsøg paa at fastholde Parikronen uanset Sterlingens Fald, ligesom i øvrigt Sverige forsøgte det for sit Vedkommende, men at den højtærede Regering efter 10 Dages Forløb gav op, da Sverige og Norge gav op. Derefter fik vi en Periode paa ca. 3 Uger, i hvilken Regeringen til stor Skade og med Milliontab i Følge for det danske Landbrug søgte at fastholde en Kronekurs paa omkring 16 i Forhold til Sterling, og derefter, da denne Valutapolitik heller ikke lod sig virkeliggøre, en kort Periode med en Valutapolitik, som „Berlingske Tidende“ ikke uvittigt kaldte „18,15-Politikken“, og

endelig derefter Valutaloven af 18. November 1931, for en ikke ringe Del fremkaldt af de ekstraordinært store og akutte pengepolitiske Vanskeligheder, som den højtærede Finansministers uheldige og paa Grund af finanspolitisk Kortsynethed unødvendigt tabvoldende Laankonvertering var medvirkende til at fremkalde, denne Valutaordning, hvis Gyldighedstid Partiet Venstre med Rette krævede og fik forkortet, i øvrigt et overflødig Krav; thi Ordningen brød efter den højtærede Handelsministers egen uforbeholdne Tilstaaelse uhjælpeligt sammen en Maaned før den forkortede Tidsfrists Udløb.

Sin Tilslutning til denne Valutaordning begrundede det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal saaledes (Spalte 1507 i Folketingstidenden):

„Det, der har været bestemmende for, at vi kan give Lovforslaget vor Tilslutning, er netop dette, at Valutahandelen fremdeles er fri, at der ikke i dette Lovforslag indeholdes Bestemmelser, der kan betegnes som egentlige Valutarestriktioner, Restriktioner, der griber voldsomt og vilkaarligt ind i Landets Handelsomsætning og navnlig Handelsomsætningen med Udlandet.“

Endvidere erklærer det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at det var en Forudsætning under de Forhandlinger, der blev ført i Valutaudvalget om den højtærede Handelsministers Bemyndigelse til at forhindre Overførelse i danske Kroner til Udlandet,

„at Bestemmelserne ikke udføres mere rigoristisk end, at fuldt ud legitime Betalinger til Udlandet eventuelt kan finde Sted i dansk Valuta, hvor det maatte skønnes fornødent.“

Det var de to afgørende Forudsætninger for, at Partiet Venstre tiltraadte Valutaordningen af 18. November 1931.

Godt to Maaneder efter forelægger saa den højtærede Handelsminister et nyt Forslag om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta med Fremhævelse af, at det er absolut paakrævet allerede nu, den 29. Januar, en Maaned før Lovens Udløbstid, at foretage Ændringer i Loven af 18. November 1931. Aarsagerne hertil angav den højtærede Minister saaledes:

Først og fremmest, at Betalingen for vore Eksportvarer er forringet, at vi faar mindre for vore Varer, og at vi har vanskeligere ved at anbringe dem paa de fremmede Markeder end nogen Sinde tilforn. Dette maa selvfølgelig først og fremmest gælde Landbrugets Eksportvarer, som jo udgør den